

FÜGGELÉK 3.

ÓBERT ORSOLYA

TAPASZTALATAIM A VILLÁMANGOL TANGÓ TANANYAGGAL ÉS MÓDSZERREL AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI NYELVTANÍTÁSBAN

2000-ben végeztem el angolnyelv-tanári tanulmányaimat Székesfehérváron, a Kodolányi János Főiskolán. A VillámAngol Tangót az általános iskolában idestova 6 éve tanítom első osztálytól ötödik osztályig Pécsen, a Megyervárosi Általános iskolákban.⁷⁶

Egy első, egy második és egy harmadik osztályos csoporttal indultunk, átlagos és igen sok gyenge képességű diákkal. Részletesen:

- az 1. osztály csoportbontása:
22 fő, gyenge és átlagos képességű diák. (SNI⁷⁷ – F90, 91 és kevert volt túlnyomó többségben.)
Heti 4 óra: két tanóra, egy szakkör, egy délutáni foglalkozás.
- a 2. osztály csoportbontása:
14 fő, gyenge képességű diák. (BTMN⁷⁸ és SNI.) Heti 2 tanóra, egy szakkör.
- a 3. osztályé:
17 fő gyenge képességű tanuló. (BTMN és SNI.)
Heti 4 óra: 3 tanóra, egy szakkör.

Az első osztályokban kezdetben nehezen indul be a beszéd és a visszacsatolás, de én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy heti három órában hétfőn, szerdán és pénteken is találkoztam a diákokkal, így nagyon jól elő tudták hívni az anyag mondatait.

⁷⁶ Az Anikó Utcai Általános Iskolában, az Illyés Gyula Általános Iskolában és az Árpád Fejedelem Gimnázium és Általános Iskolában.

⁷⁷ Sajátos Nevelési Igényű

⁷⁸ Beilleszkedési, Tanulási, Magatartási Nehézséggel küzdő

Mivel elsőben nem támaszkodhatunk az írás- és olvasáskészségekre, ezért a hallás utáni szövegértésen, illetve a vizualitáson van a hangsúly. Itt többször hallgatjuk meg a mondatokat, és az illusztrációk segítségével idézzük fel őket. A bevezető rész minden egyes szereplőjének bemutatkozása több időt vesz igénybe, de tetszik a gyerekeknek, és kíváncsiak, hogy milyen történetekbe fogja őket belevinni a család élete. A fejezetek érdekesek, a rajzok viccesek, mindez sokat segít abban, hogy a tanulók megjegyezzék a hozzájuk tartozó közléseket.

A diákok már az első év második félévétől nagy bátorsággal kiabálják a folyosón a teljes angol mondatokat a megfelelő kontextusban, például *Good morning, darling!*, amikor reggel meglátják az osztályfőnöküket, vagy amikor nem tetszik valakinek, amit a beszélgetőtársa mondott: *What did you say?* Ilyenkor ráismerek arra a hangsúlyra, amit a Villám tananyag megfelelő részénél az adott szereplő használ.

Az első év végére illusztrációk nélkül is képesek a megfelelő helyeken használni a teljes mondatokat, holott az egyes szavak, illetve nyelvtani elemek jelentéséről fogalmuk sincsen.

A második évtől már használjuk az írásos feldolgozási formát, a másolást is, és ez is izgalommal tölti el őket. Mivel a magyar helyesírással is csak ekkor kezdenek el ismerkedni, ez nem könnyű feladat, de mivel nem kapnak az angol nyelvből, illetve nyelvről semmilyen magyarázatot, egyszerűen elfogadják, hogy máshogy mondják, mint ahogyan írják.

A szókincsük másodikban jelentősen megugrik, mert ekkor már alkalmazzuk a fordítás célnyelvről anyanyelvre – és vissza is –, anyanyelvről célnyelvre funkciókat is. Sőt, már a Tangó feldolgozást (rövid távú memóriás rekonstrukció) is meg tudjuk próbálni egy-egy rövidebb szakasznál, ahol nincsenek nagyon hosszú mondatok.

A négy szemközti kuckózást nem olvasással fejezem be, hanem az illusztrációk felismerésével, eltüntetve a szöveget. 10-ből 7-8 kép teljes közlését fel tudják idézni a tanulók.

Már itt feltűnt, hogy azok a diákok, akik a magyar nyelv tanulása során gyengébb eredményt mutattak, *az angolnyelv-tanulásban sokkal jobb eredményt hoznak.* Biztonságban érzik magukat a csoportos tanulásban – azaz, hogy mindent közösen, egyszerre mondanak és többször is –, bátrabbak és kezdeményezőbbek is. Volt olyan kisdíákom, aki magyarul dadogott, de az angolórákon a csoportban rövid mondatokban egyáltalán nem!

A tanulóink szerették a VillámAngolt, mert nem kaptak házi feladatot, ez motiválta őket az órai munkára. Nagy kedvvel jöttek órára, és szívesen végeztek kutatómunkákat is, pl. amikor kiegészítésként egy-egy idiómát kaptak, amivel kapcsolatban a délutáni szabad foglalkozásokon kutakodhattak az interneten.

A szülők is kedvelték a Villámangolt, mert nem kellett a gyerekeknek otthon segíteniük az angolban, hiszen az órán mindent meg tudtak kérdezni a tanártól. Otthon meg már el is tudták mesélni, mi volt az újabb történet, és abból sok mindent el tudtak mondani angolul. A szülők azt látták, hogy a gyerekek nem gond megcsófolni angolul, és lazán csinálja, amikor kedve van.

A gyerekek nem mutogattak a társaikra, hogy ki hogyan halad, kinek hogy megy az angol, mert mindenki egyszerre dolgozott, és ez a gyengébbeknek is ösztönzés volt. Mindennek ellenére nem volt fegyelmezési probléma, mert csapatban dolgoztak, és nem lógott ki senki. A kuckózás mint elnevezés is hozzájárult a stresszmentes tanuláshoz, mert tudták, hogy nem lesz olyan kérdés, amire nem tudnak majd válaszolni.

Csoportjaimat az iskola megszűnésekor másik iskolába helyezték. Véleményem szerint valamennyi diákom olyan anyanyelvi kiejtésű, életre szóló alapot kapott eddig, amit már aligha lehet elrontani. Több csoportot sajnos már nem kaptam, mert az első tanévünktől felmenő rendszerben megszűntek az osztályok, és nem vettünk fel tanulókat az iskolába.

Akárhogyan alakulnak is a dolgok, bízom benne, hogy a jövőben is ezzel a módszerrel taníthatok!